

Beveu el líquid pur i transparent,
que se us escórrega l'arena de les mans
les misèries polsoses,
les tristes declamacions.
Beveu aquestes il•lusions
de cel•lofana:
sostenen la petitesa de l'univers,
els canvis fútils i adients,
també l'afany pels nous colors,
que una altra història és factible.

Invisibles, dissoleu
tota mena de grillons, la pena.
El sol milita per a tothom,
palesa la mort, però possibilita vida.

Encara ens resta la llibertat de dir,
menysprear l'èxit, l'adulació,
no provocar vòmits als innocents
foragitar la mort i la mentida,
esdevenir aire.

Per la paraula, aquesta casa
és vostra: acomodeu-vos,
pengeu els atifells,
digueu els vostres entrebancs
amb força i zel;
disposeu d'aquest rebost
i nodriu-vos dels somnis.

Engrillonat a la paret,
oh bell cavall desfarem
la teua solitud a queixalades.
És pels mots

que en la crinera et balla
la rosa dels vents.